

Globaliseringin, Føroyar, EFTA mótvegis ES

JOHAN DAHL

løgtingsmaður

Vilja vit veruliga menning og framgongd so er ES - heimsins “mest eksklusivi “felagsskapur mál okkara

Vilja vit hava molarnir frá borðið húsbóndans, so er at velja EFTA.

Tí má sigast, at tíðin er komin, har vit spyrja okkum sjálvi, hvørja kós pinku-landið Føroyar við einari enn sera einstreingjaðari vinnu við øllum sínum vakstrarmøguleikum og 48.350 íbúgvum skal til at taka framyvir.

Skulu vit sum tað ultima-tiva taka stigið til ES lima-skap gjøgnum ríkisfelags-skapin í eini avtalu eftir t. d. álendskum leisti ella Isle of Man-leisti, har vit strem-ba eftir at hava fullan ræðis-rætt framhaldandi yvir okk-ara fiskatilfeingið og eisini eini komandi oljuvinnu?

Ella skulu vit framhald-andi royna at hava sokall-aða assosieraða avtalu við ES, har vit royna at fáa sum frægast burturúr, men har vit vita, at tað altíð verður tað næst ella trið-besta vit fáa burturúr?

Ella skulu vit gera tað, sum lögmaður tráar eftir, nevniliga at fáa ein EFTA limaskap í eini roynd, tann vegin at fáa atgongd til sama markna, nevniliga ES marknaðin, hendan sera áhugaverda markna, ið er førur fyri at gjalda fyri góðsku.

EFTA limaskapur gevur beinleiðis atgongd til tey lond (umleið 15-16), sum EFTA hevur frihandils-avtalar við.

Vit kunnu sum er tó ikki gagnnýta EBS samstarvið, og tá er líkasum glansurin farin av einum slíkum limaskapi.

Heimsins mest eksklus-ivi klubbi við 27 limalond-um og 81 øðrum londum í sonevndu “Eurospheruni” harav uml. 43 lond, flest í Afrika er fevnd av Lomé avtaluni.

Tey 27 limalondini hava eitt íbúgvartal uppá uml. 500 milliónir fólk, og tey lond/og sjóøkir, sum hava mark uppat hesum lima-londum, telja 81 lond við uml. 385 milliónir íbúgvum

Lond, sum liggia rundan-um hesi 109 londini, telja tilsamans 900 miló. íbúgv- og eru flest øll tengd at ES sum teirra størsta samstarvs-partnara, tað verið seg við vørum, tænastrum, kredit-veitingum, iløgum, menn-ingarhjálp, neyðhjálp, o.ø.

Hesar umleið 2 milliardir menniskju – 1/3 av heims-ins íbúgvum, liva í sonevndu ”Eurospheruni” og verða dagliga ávirkað av ES, sum stig fyri stig trans-formerar tey við at veg-leiða, hjálpa, gera verk-ætlanir og leiðbeinir tey til at gera skipanir og ætlanir eftir evropeiskum leisti. Tey verða við øðrum orð-um lærd at virka eftir” the European way of doing things”.

Tey 4 frælsini

Í ES samveldinum koma vørur, tænastr, fólk og kapitalur at flyta ótarnað tvørturum landamørk uttan nakrar forðingar fyri limalondini.

Rætt til lesnað, arbeiði og sosialar og aðrar tænastr-ur, hava øll somuleiðis hjá hvørjum øðrum. Tað verður eisini givin bæði hollur figgjarligur stuðul og ráð-geving til átøk /verkætlan-ir/granskingarætlanir o.a. sum verða mett at hava vinnuframa og menning við sær, og sum eru um-hvørvisvinarlig, eins og mentan, list, gransking o.a. verður høgt raðfest.

Alsamt broytandi heimur Fortreytirnar í samvinnu okkara við útheimin broyt-st støðugt og tær stóru búskaparligu og handils-politisku broytingarnar í londunum rundanum okkum seta føroyskum vinnulívi nýggjar og størri avbjóðingar, og tað eru hesar, vit støðugt mugu fyrihalda okkum realistiskt til. Altjóðagerðin ávirkar okkum hvønn dag og krevur, at vit eru við og

fylgja við, um vit ikki vilja verða eftirbátur.

Fjarstøðan millum rík og fátøk

Altjóðagerðin kann eisini økja um munin millum tey ríku og tey fátæku londini, alt eftir um londini eru før fyri at umseta móguleikar-nar sum liggia í altjóða-gerðini. Her spælir góð samfelagsstýring og at-gongd til tøkni og markn-aðir ein avgerandi leiklut.

Ótryggleikin

Altjóðagerðin førir eisini stórar og skiftandi broyting-ar við sær. Hetta skapar eitt trýst á øll heimsins lond at tillaga seg. Ein dagligdagur í áhaldandi broyting hevur við sær óvissu hjá mong-um menniskjum - serliga teimum sum ikki hava útbúgving.

Tillaging altumráðandi

Altjóðagerðin og fyrimun-irnar við henni verða heyst-að av teimum menniskjum og virkjum, sum duga at gagnnýta móguleikarnir í altjóðagerðini. Vansarnir raka tey, sum ikki kunna – ella ikki vilja tillaga seg til áhaldandi krøvini um neyð-ugar broytingar. Málkunn-leiki og atgongdin til kunn-ingartøkni er í hesum sam-bandi av stórum týðningi.

Dialogur og samráðingar eru vegurin framm

Dialogur og samráðingar eru vegurin fram fyri at fáa eina góða avtalu við ES, men vit mugu heldur ikki verða so bláoygd at halda, at vit kunnu lata eyguni aftur fyri umheiminum og liva, sum um verðin stend-ur í stað,og onki gera við okkara støðu, tí eitt er púra greitt – skulu vit gera okum nakra vón um at virka saman við ES í kapp-ing við Noreg og Ísland, sum idag hava væl betri avtalar enn vit umvegis EFTA/EBS, so mugu vit takað annað skinn um bak og tað skjótt.

“Tað gongur nokk” lyndið má burturbeinast Vit eru heimsmeistarar í „,tað gongur nokk“ hugburð-inum, og er hetta ein trupul-leiki, tí vit eru harvið altíð

ov sein á sjóvarfallinum og ikki før fyri at byggja upp fyri trupulleikunum fyri framman, og harvið skjótt fyriryrgja trupulleikum, heldur enn við eldslökking av ymiskum slag, hvørja ferð at royna at bjarga tí í bjargast kann.

Hesin slingur í valsinum og eisini politiski veikleiki er ein trupulleiki fyri okk-um og má broytast, um vit ætla okkum á vinnara-breytina í alheimsgerðini.

EFTA limaskapur - Er tað nakað fyri okkum?

Hvat fær okkum at halda, at limaskapur í EFTA, har vit fyri skjótt 40 árum síðani vóru limir gjøgnum Danmark, nú skal verða tann besta loysnin fyri menning og vøkstri í Føroyum? Er tað ikki í so bláoygt at hugsa, at hesin leistur skal vera ein fram-tíðarleistur fyri menning av føroyskum vinnulívið og marknaðaratgongd?

Sjálvt um tað skuldi víst seg, at vit kundu fingið undantak og blivið full-gildugur limur, - hóast vit ikki eru sjálvstøðug tjóð, og sjálvt um tað ikki var neyðugt at yvirtaka tey 13 málsøkini afturat, fyri at gerast limur, so meti eg framvegis ikki, at hetta hevði verið nøkur loysn fyri okkum.

Noreg og Ísland - EBS avtalu við ES

Noreg og Íslands hava t.d. við teirra EBS-avtalu (Evropeiska Búskaparliga Samstarvið) fingið nógv tættari samvinnu við ES á nógvum týðandi økjum, og væntast kann, at báðir hesir grannar okkara verða limir í ES innan heilt fá ár – ivaleyst innan 2-3 ár frá nú av. Vit hoyrdu fyri kortum, at Noreg nú umhugsar at lata vinnulívið í ES fáa loyvi at eiga upp til 49 % av kapitalinum í fiskiskip-um, hetta fyri m.a. fram-haldandi at hava góð viður-skifti við ES – tó uttan at verða limir.

Hví er EFTA ikki loysnin?

Hóast EFTA er ein góður felagsskapur fyri limalond-

ini, so er tað ein sannroynd, at so skjótt sum antin Noreg ella Ísland velja at gerast limir í ES, so er hesin felagsskapur ampu-teraður. Tað kann aldrin verða málið hjá okkum at verða partur av einum slíkum felagsskapi við óvissari framtíð. Vit eiga als ikki at brúka orku uppá hetta. Okkara mál eigur at verða at koma framum bæði Noreg og Ísland í marknaðarhøpið, og tað gera vit einans við antin eini góðari marknaðar-avtalu við ES, ella við at innlima okkum í ES felags-skapin - saman við Dan-mark, ella sum fullveldi, - um tað er tað, Føroya fólk vil. Alt annað uttanumtos er eftir mini metan at stinga fólki blár í eyguni og fyrigykla fólki loysnir, sum eru sum at pissað í buksurnar – tað hitar eina løtu, men so kemur loysnin aftur um brekkur, og buksurnar mugu skiftast.

T.d. hava londini í Mið-og Eysturevropa, inntil tey gerast limir, gjørt sam-vinnuavtalar, sum bera í sær, at tey koma nærri ES, bæði búskaparliga og polit-iskt. Hesar avtalar eru sum oftast eitt stig fram á vegn-um móti innliman í ES.

Optimala marknaðarat-gongdin í framtíðini alt avgerandi fyri vinnulív okkara

Tað at vænta sær gagn-ligastu marknaðaratgongd til ES, uttan at hetta ber í sær grundleggjandi broyt-ingar í viðurskiftum okkara við ES, er at stinga fólkið blár í eyguni.

Ein fri marknaðartil-gongd, har ongar toll-og ella tekniskar forðingar eru, er neyðug fyri kapp-ingarføri okkara á ES marknaðinum. Tað er neyðugt at gera sær greitt, at skal gagnligasta markn-aðartilgongdin gerast veru-leiki, er neyðugt við øðrum samstarvshátti, sum er víðfevndari enn galdandi handilsavtala.

Við vunnum rættindum mugu vit eisini átakað okkum skyldur.

Hjá einum samfelag, har størsti parturin av fram-leiðsluni verður útfluttur,

er sera umráðandi, at samvinnan fevnr um annað enn marknaðar-sømdir í keyparalondunum.

Kappingarføri snýr seg eisini um, hvussu vit eru við í øðrum altjóða sam-starvi, eitt nú um arbeiðs-marknað, tænastr, sam-skifti, útbúgving, gransk-ing, heilsufrøðilig viður-skifti, útbúgving o.s.fr. Hetta hevur eisini alstóran týðning fyri teir karmar, vinnulívið virkar innanfyri.

ES er loysnin

ES limaskapurin hevur allar fyrimunirnar í mun til EFTA limaskapin.

ES er ikki ein felagsskap-ur, har tað er Alfa ella Omega, um eitt ella tvey limalond detta burturúr, eins og støðan er við EFTA, men er ein dynam-iskur felagsskapur í støðugari menning og størri og størri ávirkan á heimin kring okkum.

Føroyskir politikarar eiga at viðgera hendan spurning í størsta álvara í einari komandi samgongu og royna at finnað eina loysn har vit verða limir ongantí ov skjótt.

Gjøgnum ríkisfelags-skapin eru dyrnar til alheimin viðopnar, so hví ikki tosa við danir um, hvussu vit finna bestu loysnina fyri okkum? Fullveldismennirnir í Fólkaflokkinum og Javn-aðarflokkinum, kunnu sjálvandi áhaldandi seta seg uppá bakbeinini og áhaldandi í komandi mongu árinu tosa fullveldið og síðan ES limaskap.

Asannast má, at tá verður ikki hugsað um, hvat er best fyri Føroyar og føroy-ingar sum heild.

So kunnu vit gloyma alt um at náa á mál við visjón 2015, tí hana náa vit ikki uttan tætt samstarv við ES.

Lat okkum velja at verða á vinnaraliðnum - á ES liðnum. EFTA liðið hevur longu tapt dystin.

Eitt er at hava rætt - eitt annað er at fáa rætt

PETUR Í GONG

Vit hoyrdu í útvarpinum síðsta hósdeg um kvinnu, ið hevði keypt eina vaski-maskinu. Vaskimaskinan gjørdist í ólagi eftir hálv-um øðrum ári, og hóast seljarin hevði lovað tvey árs garanti, leyp hann frá

lyftinum, tá ið á stóð.

Hetta er ikki nakað ein-dømi, har keypari er komin í rasshaft av onkrari vána-ligari vøru, sum seljarin ikki vil kennast við.

Nógvir brúkarar munnu eisini kenna støðuna aftur, tá seljari tekur sær rætt til at umvæla eina vøru bæði triggjar og fyra ferðir, og uttan at lata nakað sum helst istaðin.

Hóast tað er púrusta

greitt, at brúkarin í hesum førum hevur allan rættin á sínari síðu, er mann pris-givin náði seljarans. Fær mann ikki rætt tá mann hevur rætt, er einki annað at gera enn at fara í rættin, og tá verður skjótt, at kostnaðurin á vøruni gert lítíl í mun til tann ovur-honds stóru sakarmáls-kostnaðin.

Her er eyðsæð, at tey fáu rættindi, ið ein brúkar

hevur í Føroyum í dag, missa nógv virði undir verandi umstøðum. Okkurt meira má til.

Rundan um okkum, tað verði seg í Grønlandi, Íslandi, Hetlandi ella í onkrum av teimum størru grannalondunum, hava tey kærunevndir, ið eru settar at avgreiða tvístøður millum keypara og seljara. Hyggja vit burtur frá Rock All og Jan Mayen, eru

Føroyar einasta stað her um leiðir, ið ikki hevur tilika skipan.

Høvdu vit eina slíka kærunevnd, kundi ein brúkari, ið heldur seg hava verið fyri órøttum, kært málið, og fingið tað avgreitt skjótt og bindandi, og í tráð við galdandi lóg. Hetta hevði aftur ført við sær, at brúkarin hevði kunna kent seg tryggan og fullvisan um, at tey fáu

rættindi, ið hann hóast alt hevur, ikki verða skúgvað til viks.

Tað má eisini vera ein fyrimunur fyri teir handlar, ið gera sítt arbeiði til lítar, at aðrir ikki sleppa at tígga sær sum teimum lystir.